

Sygn. akt V.2 Ka 506/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SSO Aleksandra Odoj-Jarek (spr.)

SSO Lucyna Pradelska-Staniczek

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Sławomira Soli Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r.

sprawy: **K. G. /G./,**

syna A. i E.,

ur. (...) w R.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 8 sierpnia 2017r. sygn. akt III K 128/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. P. kwotę 168,84 zł (sto sześćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt cztery grosze) oraz 23% podatku VAT w kwocie 38,75 zł (trzydzieści osiem złotych siedemdziesiąt pięć groszy), łącznie kwotę 207,59 zł (dwieście siedem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Aleksandra Odoj-Jarek (spr.) SSO Lucyna Pradelska-Staniczek

Sygn. akt V.2 Ka 506/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem łącznym z dnia 8 sierpnia 2017r., sygn. akt III K 128/17, w sprawie K. G. skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 23 czerwca 1997 roku w sprawie o sygn. akt II K 271/97 za czyn z art. 208 dkk popełniony w dniach 22 lutego 1997 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 (trzech) lat oraz karę grzywny w wysokości 300,00 (trzystu) złotych, zarządzoną do wykonania na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 7 października 1999 roku;

2. Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 12 lipca 2007 roku w sprawie o sygn. akt II K 657/07 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 18 lutego 2005 roku na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 17 lutego 2005 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i którą odbył w okresie od 18 sierpnia 2007 roku do dnia 2 listopada 2009 roku i od 15 stycznia 2015 roku do 24 czerwca 2015 roku;

3. Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 23 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 843/15 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 27 września 2015 na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, którą to karę nie wykonano

4. Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 2 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 254/16 za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 28 stycznia 2016 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 281 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 31 stycznia 2016 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 224 § 2 kk i art. 222 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 31 stycznia 2016 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i którą odbywa od 22 września 2016 roku do 18 listopada 2018 roku z zaliczeniem okresu od 31 stycznia 2016 roku do 2 czerwca 2016 roku;

5. Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 15 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 496/14 za czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w dniu 13 marca 2010 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i art., 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 6 lutego 2010 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i którą będzie odbywał od 18 listopada 2018 roku do 17 listopada 2020 roku;

6. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt III K 348/16 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 30 stycznia 2016 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę będzie odbywał w okresie od 17 listopada 2010 roku do 15 lipca 2021 roku.

na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności i karę ograniczenia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 23.02.2016 r. sygn. akt II K 843/15,
- Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 02.06.2016 r. sygn. akt II K 254/16,
- Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 15.09.2016 r. sygn. akt II K 496/14,
- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25.10.2016 r. sygn. akt III K 348/16,

i wymierzył skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy odbywania kary pozbawienia wolności od 31.01.2016r. do 02.06.2016r. oraz od 22.09.2016r. do 08.08.2017r.

Sąd nadto ustalił, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do wyroków:

- Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 23.06.1997 r. sygn. akt II K 271/97,

- Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 12.07.2007 r. sygn. akt II K 657/07.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. P. kwotę 120,00 zł plus 23 % podatku VAT tj. kwotę 27,60 zł, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu świadczonej na rzecz skazanego.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa

Apelację od tego wyroku złożył obrońca skazanego, który zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wymiaru kary łącznej przez uznanie, iż zastosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji nie jest uzasadnione, pomimo, że skazany w 4 połączonych wyrokach został skazany za przestępstwa rodzajowo podobne i w większości dokonane w bardzo krótkich odstępach czasu oraz nie uwzględnił postawy skazanego polegającej na braku kwestionowania poszczególnych wyroków skazujących i odstępowania od apelacji,

2. obrazę prawa procesowego, to jest art. 92 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, to jest wszystkich okoliczności wynikających z opinii penitencjarnej o skazanym oraz okoliczności podniesionych przez skazanego na rozprawie o wydanie wyroku łącznego.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji oraz o zasądzenie kosztów nieopłaconej obrony z urzędu za II instancję według norm przepisanych oraz poniesionych w związku z tym wydatków zgodnie ze złożonym spisem kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści skargi odwoławczej obrońca skazanego K. G. zarzucił przede wszystkim rażąca niewspółmierność orzeczonej przez Sąd I instancji kary łącznej, co było konsekwencją odstąpienia od zastosowania przy łączeniu kar zasady pełnej absorpcji.

Na wstępie należy przypomnieć jedynie, iż stosowanie przez sąd przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji czy też kumulacji jest uzależnione od istniejącego pomiędzy poszczególnymi czynami związku podmiotowo-przedmiotowego. Innymi słowy - im ów związek ściślejszy, tym sąd winien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast im więzi te są luźniejsze, tym bardziej kształtować karę łączną winno się w oparciu o zasadę kumulacji. Wymiar kary łącznej w myśl art. 85a kk musi przede wszystkim uwzględniać cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy ustalaniu wysokości kary łącznej sąd musi mieć na uwadze zarówno warunki i właściwości osobiste skazanego, jak i rodzaj oraz ilość popełnionych przez niego przestępstw. Jest bowiem oczywistym, że to właśnie na podstawie tych uwarunkowań możliwe jest udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy konkretnie orzeczona kara łączna spełni te cele, o których mowa w art. 85a kk (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 02.03.2017r., II Aka 19/17, LEX nr 2292455).

W realiach niniejszej sprawy Sąd meriti słusznie skonstatował, że w zakresie orzekania o karze łącznej zastosowanie mają przepisy obowiązujące obecnie, to jest od dnia 1 lipca 2015 r., który to dzień jest dniem wejścia w życie ustawy z

dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), nowelizującej przepisy Rozdziału IX kodeksu karnego dotyczące zasad łączenia kar.

Orzekając o karze łącznej w sprawie niniejszej Sąd Rejonowy mając za podstawę podlegające wykonaniu kary orzeczone wyrokami SR w Raciborzu z dnia 23.02.2016 r. sygn. akt II K 843/15, SR w Raciborzu z dnia 02.06.2016 r. sygn. akt II K 254/16, SR w Raciborzu z dnia 15.09.2016 r. sygn. akt II K 496/14 oraz SR w Rybniku z dnia 25.10.2016 r. sygn. akt III K 348/16, mógł wymierzyć K. G. karę łączną w granicach od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 5 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Słusznie Sąd I instancji zastosował zasadę asperacji i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy dokonał tu prawidłowej oceny podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Sąd ten miał na uwadze, że skazany popełniał przestępstwa o różnej rodzajowo kwalifikacji prawnej, a nie jak sugeruje obrońca, różne rodzajowo przestępstwa. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd meriti przy wymiarze kary łącznej miał na uwadze pozytywną opinię dyrektora zakładu karnego, w którym skazany przebywa. Niezależnie zaś od tego, czy skazany na terenie Niemiec popełnił rodzajowo łagodniejsze zabójstwo, to nie ulega wątpliwości, że po powrocie do Polski w dalszym ciągu popełniał czyny karalne.

Należy pamiętać, że zasada absorpcji, o jaką wnosil obrońca, ma charakter wyjątkowy i stosowana winna być wyłącznie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, inaczej prowadzić może do swoistego premiowania sprawców wielu przestępstw i powodować, że kary za nie wymierzone nie zostaną w ogóle odbyte, co naruszałoby społeczne poczucie sprawiedliwości. Argumenty podane przez Sąd Rejonowy, które zadecydowały właśnie o takim wymiarze kary, zasługują na pełną aprobatę Sądu Okręgowego.

W tym kontekście nie sposób podzielić argumentów obrońcy zaprezentowanych w apelacji.

Należy przypomnieć, iż na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę oceny tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby również w potocznym znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną, to jest taką, której w odczuciu społecznym nie da się zaakceptować. Orzeczone przez Sąd Rejonowy kara łączna powyższych cech nie nosi, jest karą wyważoną, ukształtowaną zgodnie z regułami określającymi jej wymiar.

Nie może się również ostać zarzut obrońcy, iż Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę przy orzekaniu o karze łącznej okoliczności dotyczących osoby skazanego. To, iż skazany prawidłowo funkcjonuje w warunkach zakładu karnego świadczy jedynie o tym, że dotychczas prowadzona resocjalizacja w warunkach izolacji penitencjarnej przynosi pozytywne rezultaty, nie zaś o tym, że cele zapobiegawcze i wychowawcze dotychczas odbytej kary zostały osiągnięte. Nie uprawnia to także do wnioskowania na tym etapie wykonania kary o takiej pozytywnej prognozie kryminologicznej na przyszłość, która przemawiałaby za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, czy też o tym, że skazany jest krytyczny wobec popełnionych przestępstw. Nie jest także takim argumentem okoliczność, iż skazany nie wywodził apelacji od poszczególnych wyroków skazujących.

Z tego też powodu Sąd Okręgowy, w pełni akceptując dokonaną przez Sąd Rejonowy analizę okoliczności mających wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego K. G. i w konsekwencji prawidłowe ukształtowanie kary łącznej, zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk, zwalniając skazanego od ich ponoszenia, a to z uwagi na perspektywę dłuższego pobytu w zakładzie karnym w związku z orzeczoną karą łączną pozbawienia wolności. Jednocześnie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 207,59 zł (wraz z podatkiem VAT) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym poniesionych wydatków.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Aleksandra Odoj-Jarek (spr.) SSO Lucyna Pradelska-Staniczek